

שפירא קלונימוס קלמיש (האדמו"ר מפיאסצנה)

הרב קלונימוס קלמיש שפירא היה מצעירי המנהיגים החסידיים (אדמו"רים) בפולין שבין המלחמות, ומן הבולטים שבהם. הוא נולד בי"ט באייר תרמ"ט (1889), נין ונכד לשושלת ליז'נסק וקוז'ניץ וחתנות של רבי ירחמיאל משה מוז'ניץ אשר גדל בחצרות אדמו"רי גרודזיסק-חנצ'ין. לאחר שנפטר חותנו בשנת תרס"ט (1909) נתמנה לאדמו"ר וקבע את מרכז פעילותו בעיירה פיאסצ'נה ומשנת תרע"ג (1913) כיהן גם רב המקום. הרב קלונימוס קלמיש שפירא חילק את זמנו בין פיאסצ'נה לוורשה, שם הקים בתרפ"ג (1923) את ישיבת 'דעת משה'. הוא נודע כאיש חינוך והתפרסם בזכות חיבוריו החדשניים בתחום החינוך החסידי, החשוב שבהם "חובת התלמידים".

בתקופת השואה שהה בגטו ורשה, שם המשיך לנהל "שולחן חסידי" (טיש) מדי שבת ואף נשא דרשות בהתאם לנסיבות הימים. דרשותיו, אשר נמשכו עד סמוך לתקופת חיסול הגטו, נמצאו לאחר המלחמה ופורסמו בספר 'אש קודש'. הרבי מפיאסצ'נה לא חדל לעודד את היהודים הכלואים בגטו גם בשעה שמצוקות הגטו הלכו וגברו. משהחלו האקציות בגטו, בקיץ תש"ב (1942), נרשם בעזרתו של ר' אברהם הנדל כעובד בשופ (מפעל) של שולץ והמשיך בהנהגתו הרוחנית גם שם. באחת האקציות בגטו נחטף, אך שוחרר בהתערבות עסקנים מהגטו. מאוחר יותר נלקח למחנה העבודה בבודז'ין באזור לובלין ושם נרצח כפי הנראה בה' בחשוון תש"ג (3 בנובמבר 1943).

מתוך: הדס גולדמן וחוי בן ששון, שנות ראינו רעה – פרקים בתולדות היהדות הדתית בתקופת השואה, בית הספר המרכזי להוראת השואה, יד ושם, ירושלים 2003.